

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก จดจำบาบาที่ สุดแสนหวานเช่นนั้นด้วยความรัก และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** เมื่อเวลาของการทำลายล้างเข้ามาใกล้ อะไรจะเป็นสิ่งขับเคลื่อนของสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** เมื่อเวลาของการทำลายล้างเข้ามาใกล้ ทุกคนจะมาเพื่อรู้ว่า 1.บาบาของเราได้มาแล้ว 2.เวลานี้โลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งและโลกเก่าจะถูกทำลาย หลายคนจะได้สัมผัส 3.ชั้นยศและราชาจะได้รับความรู้ 4.เมื่อผู้คนได้ยินว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาและเพียงท่านเท่านั้นที่สามารถประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ผู้คนมากมายจะมา 5.ผู้คนมากมายจะได้รับสาส์นนี้ผ่านหนังสือพิมพ์ 6.ลูกๆ จะเฝ้าแต่กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะอยู่ในความสุขเหนือประสาทสัมผัสในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกของบาปนี้สู่โลกของการพักผ่อนและความสบายเกิด...

โอมชานติ ใครพูดเช่นนั้นและท่านพูดกับใคร? ลูกๆ ทางจิต เหตุใดบาบาจึงพูดคำว่า “ทางจิต” ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะเวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน แล้วเมื่อลูกลงมาสู่โลกนี้ ก็จะมีความสุข ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยได้รับมรดกของความสุขและความสงบในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน มรดกนั้นเวลานี้กำลังซำร่อย เป็นเพียงเมื่อสิ่งนี้ซำร่อยเท่านั้นที่วงจรโลกสามารถซำร่อยได้ ทุกสิ่งซำร่อย ใช่ไหม? ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะซำร่อยอีกครั้ง ในความเป็นจริงแม้กระทั่งการแสดงก็ซำร่อย แต่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงในสิ่งนั้น หากพวกเขาถือคำพูดของเขา พวกเขาสามารถแต่งคำขึ้นใหม่และพูดสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามนี้เรียกว่าภาพยนตร์ ซึ่งไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ การแสดงเหล่านั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าถูกกำหนดเอาไว้แล้ว ด้วยการเข้าใจละครนี้ ลูกก็สามารถเข้าใจละครเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าการแสดงทั้งหมดที่ลูกเห็นเวลานี้มันหลอกลวง ไม่มีสิ่งใดที่ลูกสามารถเห็นในยุคเหล็กจะมีอยู่ในยุคทอง ทุกสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในยุคทองจะเพียงเกิดขึ้นอีกครั้งในยุคทองเท่านั้น การแสดงที่มีขีดจำกัดเหล่านั้นจะมีอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีอยู่ในหนทางของความรู้หรือในยุคทอง ดังนั้นเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกได้รับมรดกหนึ่งจากพ่อทางโลกของลูก และอีกมรดกจากพ่อเหนือโลกของลูก แต่ลูกไม่ได้รับมรดกจากพ่อทางจิต ตัวเขาเองได้รับมรดกจากพ่อผู้เดียวนั้น เพียงผ่านผู้หนึ่งที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ทรัพย์สินสมบัติของโลกใหม่แก่ลูก ท่านนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านเขา และเหตุนี้เองเขาจึงถูกเรียกว่าพ่อด้วยเช่นกัน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาจดจำพ่อทางโลกของพวกเขาและพ่อเหนือโลก พ่อทางจิตนี้ไม่เป็นที่จดจำเพราะไม่มีมรดกใดที่ได้รับจากเขา คำว่า “พ่อ” นั้นถูกต้อง แต่แม้กระทั่งบราห์มาก็คือเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง สิ่งสร้างได้รับมรดกจากผู้สร้าง ซิพบาบาได้สร้างลูก ท่านได้สร้างบราห์มาเช่นกัน มรดกได้รับจากผู้สร้าง ผู้เดียวที่เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บราห์มามีมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดไหม? พ่อหนึ่งท่านและอธิบายผ่านผู้หนึ่งว่าเขาเองก็ได้รับมรดกเช่นกัน ไม่ใช่ว่าเขาประกาศสิทธิในมรดกของเขาและให้มรดกนั้นแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำผู้นี้ ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัตินี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัดและมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อเหนือโลก มรดกทั้งสองเหล่านี้ลูกสงวนไว้ สิ่งนี้ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้รับมรดกจากซิพบาบา แต่มรดกใดที่ลูกจะพูดว่าลูกได้รับจากบราห์มา? ทรัพย์สินสมบัติเข้าไปในสติปัญญาของลูกใช่ไหม? ลูกได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จากผู้เดียวนั้น ท่านคือบาบาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้นี้พูดว่า: อย่าได้จดจำฉัน! ฉันไม่มีทรัพย์สินสมบัติใดที่ลูกจะสามารถได้รับ จดจำผู้เดียวผู้ซึ่งลูกจะได้รับทรัพย์สินสมบัติจากท่าน ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! มีการบรรยายมากมายในเรื่องทรัพย์สินสมบัติของพ่อทางร่าง ที่นี้ไม่มีเรื่องของการบรา หากลูกไม่จดจำพ่อ แล้วโดยอัตโนมัติลูกก็จะไม่ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ท่านแม้กระทั่งบอกพาหนะนี้: พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองโลก นี่เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกและพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง สิ่งนี้ต้องอาศัยความเพียรพยายาม ความเพียรพยายามบางอย่างจำเป็นต้องศึกษา ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นไปในการจาริกแสวงบุญทางร่าง ที่นี้ นี่เป็นการจาริกแสวงบุญของดวงวิญญาณ นี่คือการจาริกแสวงบุญของลูกสู่อาณาเขตสูงสุด ไม่มีใครสามารถไปยังอาณาเขตสูงสุดแล้วไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตได้โดยไม่ทำความเพียรพยายามนี้ เพียงผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างดีมากเท่านั้นที่สามารถไปที่นั่นได้ พวกเขาคือผู้ที่

ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ทุกคนจะกลับไป แต่เพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจึงเฝ้าแต่เรียกหา ดวงวิญญาณก็ จดจำ เป็นดวงวิญญาณที่รับประทานและดื่ม กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่เป็นความเพียรพยายามเดียวเท่านั้นที่ลูก ต้องทำในเวลานี้ ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดโดยไม่ทำความเพียรพยายาม เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก แต่ยังคงมีการต่อต้านจากมายา เมื่อใครบางคนมีโชคดี เขาจะซ่องแหวะตนเองในสิ่งนี้อย่างรวดเร็ว บางคนก็จะมาภายหลัง เมื่อสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของ พวกเขาอย่างดีมาก พวกเขาก็พูดว่า: เวลานี้เรากำลังจะทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ หากพวกเขา ทำให้ตนเองยุ่งอย่างจริงจังในสิ่งนี้ พวกเขาก็สามารถแข่งไปข้างหน้าอย่างดีมาก แม้กระทั่งขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของ พวกเขา สิ่งนั้นก็จะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาวา เป็นสิ่งที่ดีมากและถูกต้องที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกทำตามคำสั่งของพ่อ ลูกสามารถกลับมามีบริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่ลูกจะกลายเป็นเช่น นั้น เป็นเรื่องของการทำความเพียรพยายาม สิ่งนี้ง่ายดายมาก ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีความยากลำบากมากมาย ที่นี้ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกต้องกลับไปหาบาบา แล้วลูกจะไปที่นั่น (ยุคทอง) และถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำของ วิษณุ เพียงแต่คิดถึงเกี่ยวกับลูกประคำทั้งหมด มีลูกประคำของบราห์มา ลูกประคำของวิษณุ และลูกประคำของรูดร้า ผู้นี้คือผู้ แรกในโลกใหม่ ที่เหลือทั้งหมดนั้นมาภายหลัง นั่นคือพวกเขาจะถูกร้อยเข้าไปภายหลัง พวกเขากล่าวว่า: อะไรคือสกุลที่สูง สุดของลูก? ลูกสามารถตอบว่า: สกุลวิษณุ ดั้งเดิมแล้วลูกเป็นของสกุลวิษณุ และแล้วลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุล นักรบ แล้วต้นไม้เฝ้าพันธุ์ก็ปรากฏขึ้นมาจากสิ่งนั้น ลูกสามารถเข้าใจจากความรู้ที่ว่าต้นไม้เฝ้าพันธุ์ลูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ลูกประคำของรูดร้าถูกสร้างขึ้นมาเป็นอันดับแรก นี่คือนักเฝ้าพันธุ์ที่สูงที่สุด บาบาได้อธิบายแล้วว่านี่คือสกุลที่สูงส่งที่สุด ของลูก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่า อย่างแน่นอนที่ทั้งโลกจะได้รับสาสน์ บางคนพูดว่า: แน่แน่นอนที่พระเจ้าได้มาในบางแห่ง แต่เราไม่สามารถบอกได้ว่าที่ใด ในที่สุดแล้ว ทุกคนจะมาเพื่อที่จะรู้ มันจะเฝ้าแต่ถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ในปัจจุบัน พวกเขาดิพิมพ์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนอ่านหนังสือพิมพ์เดียวกัน ใช่ พวกเขาสามารถอ่านในห้องสมุด บ้าง กระทั่งอ่านหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกัน 2-4 ฉบับ บ้างไม่อ่านหนังสือพิมพ์ใดๆ เลย ทุกคนต้องรู้ว่าบาบาได้มาแล้ว เมื่อเวลา ของการทำลายล้างเข้ามาใกล้ พวกเขาจะมาเพื่อที่จะรู้ว่าโลกใหม่กำลังถูกก่อตั้ง และโลกเก่าจะถูกทำลาย เป็นไปได้ที่คน มากมายจะได้ยินนี้ ลูกต้องให้ความรู้แก่ชนชาติและราชาด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายจะได้รับสาสน์นี้ เมื่อพวกเขาได้ยิน ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มา และท่านกำลังประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียิเลส ผู้คนมากมายก็จะมา ในขณะนี้ ไม่ มีสิ่งใดที่ลูกชอบได้มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์อย่างเป็นทางการ บางคนผู้ที่จะถามเกี่ยวกับสิ่งนี้จะปรากฏตัวขึ้นมา ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งยุคทองด้วยการทำตามศรัทธา นี่คือนพันธกิจใหม่ของลูก ลูกคือสมาชิกของพันธกิจของพระเจ้า เช่นที่ ชาวคริสเตียนกลายเป็นสมาชิกของพันธกิจคริสเตียน ลูกคือสมาชิกของพระเจ้า เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า หากลูกต้องการ ที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส ลูกควรถามโกบและโกบีผู้ที่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้ เดียวเท่านั้นและไม่จดจำใครอื่น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะนี้ ท่านคือพระเจ้าแห่งกิตะ ทุกคนต้องได้รับ สาสน์นี้หรือคำเชิญจากพ่อ สิ่งอื่นๆทั้งหมดคือเครื่องประดับของความรู้นี้ ภาพทั้งหมดคือเครื่องประดับของความรู้นี้ ไม่ใช่ ของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อได้ให้มีการทำรูปภาพขึ้นเพื่อจะได้ใช้อธิบายให้กับผู้คน ภาพเหล่านี้ทั้งหมดจะหายไปและ เพียงความรู้เท่านั้นที่จะคงอยู่ในดวงวิญญาณ พ่อมีความรู้และสิ่งนี้ก็ถูกบันทึกไว้ในละครด้วยเช่นกัน เวลาลูกได้ผ่าน หนทางความเลื่อมใสศรัทธาและเข้ามาสู่หนทางของความรู้ เวลาลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกกำลังเล่นบทบาทซึ่งอยู่ ภายในตัวลูก ได้มีการบันทึกไว้สำหรับเราที่จะศึกษาราชโยคะอีกครั้งกับพ่อ พ่อต้องมาเพื่อให้ความรู้แก่เรา มันถูก บันทึกในเราดวงวิญญาณ เมื่อลูกไปที่นั่น บทบาทสำหรับโลกใหม่ก็จะชำระรอย เวลาลูกเข้าใจการบันทึกทั้งหมดของดวง วิญญาณตั้งแต่ตอนเริ่มต้น แล้วทั้งหมดนี้ก็จะมาถึงตอนสิ้นสุด แม้กระทั่งบทบาทของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็จะมา ถึงตอนจบ แล้วการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำในยุคทอง ลูกจะทำเช่นนั้นอีกครั้ง พ่อไม่บอกลูกว่าอะไรจะเกิดขึ้น อะไรก็ตาม ที่เคยเกิดขึ้นก็จะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกเข้าใจว่ายุคทองคือโลกใหม่ ทุกสิ่งทีนั้นอย่างแน่นอนจะใหม่และสาโทประธาน ทุกสิ่ง จะราคาไม่แพงเลย อะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกสามารถเห็นว่าลักษมีและนารายณ์มีความ สุขมากเพียงไร พวกเขามีเพชรและอัญมณีมากมาย ทรัพย์สมบัติมากมาย ฯลฯ เมื่อลูกมีทรัพย์สมบัติ ลูกก็มีความสุขด้วย เช่นกัน ลูกควรเปรียบเทียบสิ่งนั้นกับที่นี้ แต่ที่นั้นไม่มีการเปรียบเทียบใดๆ ทุกสิ่งทีนั้นจะถูกลืมนั่นแหละ เป็นสิ่งใหม่ที เพียงพ่อเท่านั้นอธิบายแก่ลูกๆ ก่อนอื่นดวงวิญญาณต้องไปที่นั่น (โลกดวงวิญญาณ) ที่ซึ่งทุกกิจกรรมจะหยุดลง บัญชี กรรมทั้งหมดได้รับการสะสาง การบันทึกกำลังจะมาถึงตอนจบ การบันทึกเดียนียาวนานมาก พวกเขาพูดว่า: ในกรณีนั้น ดวงวิญญาณควรจะมีขนาดใหญ่เช่นกัน อย่างไรก็ตาม นั่นไม่เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณเล็กเช่นนั้นมียบทบาทของ 84 ชาติ เกิดบันทึกในพวกเขา ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย สิ่งนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติเท่านั้น ไม่ สามารถมีสิ่งใดอื่นที่น่าทึ่งได้เท่านี้ มีคำกล่าวถึงบาบาวาท่านอยู่ในการพักผ่อนในช่วงยุคทองและยุคเงิน ในขณะที่ลูกเล่น บทบาทรอบด้าน ลูกมีบทบาทที่ยาวนานที่สุด ดังนั้นพ่อจึงให้มรดกที่สูงส่งแก่ลูก ท่านพูดว่า: ลูกใช้ 84 ชาติเกิด บทบาท

ของพ่อเป็นเช่นที่ว่าไม่มีใครอื่นสามารถเล่นได้ นี่คือสิ่งที่นามหัทศรัย เป็นความมหัทศรัยว่าพ่อนั้นนั่งที่นี้และอธิบายแก่ดวงวิญญาณอย่างไร ดวงวิญญาณไม่ได้เป็นชายหรือหญิง เป็นเมื่อดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้ที่เขาหรือเธอจึงกล่าวว่า เป็นชายหรือหญิง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นพี่น้อง เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกอย่างแน่นอนที่ลูกต้องเป็นพี่น้องชาย แต่ละดวงวิญญาณคือบุตรชายของพ่อ ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ และดังนั้นลูกจึงถูกเรียกว่าเป็นชายอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณทั้งหมดมีสิทธิที่จะประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องจดจำพ่อ พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เราทั้งหมดคือพี่น้องชาย ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่เคยเปลี่ยน แต่บางครั้งพวกเขาใช้ร่างกายและบางครั้งก็ใช้ร่างหญิง ประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจอย่างมากที่ต้องเข้าใจ ไม่มีใครอื่นสามารถบอกลูกถึงสิ่งเหล่านี้ ผู้อื่นสามารถได้ยินสิ่งนี้จากพ่อหรือจากลูกเท่านั้น พ่อพูดกับลูกๆ เท่านั้น ในช่วงเวลาแรกๆ ท่านเคยพบปะและพูดกับทุกคน ที่ละน้อยเวลาที่จะมาถึงเมื่อท่านจะไม่พูดกับใคร มีคำกล่าวไว้ว่า: “ลูกอวดพ่อ” ลูกๆ ต้องสอนผู้อื่น ลูกๆ รับผิดชอบผู้คนมากมายและนำพวกเขามาที่นี้ บาบ่าเข้าใจว่าลูกทำให้ผู้คนมากมายหัดเทียมกับลูกเอง และนำพวกเขามาที่นี้ ผู้นี้จะกลายเป็นราชาที่ใหญ่โต ผู้นี้จะกลายเป็นราชาเล็กๆ ลูกคือกองทัพอาวจิตผู้ที่ปลดปล่อยทุกคนจากโซ่ตรวนของราวัน และนำพวกเขามาเข้ามาในภารกิจของลูก ตามงานรับใช้ที่ลูกทำ นั่นก็จะเป็นผลลัพธ์ที่ลูกได้รับ ผู้ที่เคยทำความเลื่อมใสศรัทธามากกว่า ก็จะมาลงและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา นี่คือการศึกษาล่าเรียน หากลูกไม่ศึกษาล่าเรียนอย่างดี ลูกก็สอบตก การศึกษานี้ง่ายมาก เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจและอธิบายด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ อย่างไรก็ตามอาณาจักรกำลังถูกก่อตั้ง และดังนั้นทุกประเภทเป็นที่ต้องการ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในเรื่องนี้ ลูกต้องได้รับการโยกย้ายจากดินแดนของความตายสู่ดินแดนของความเป็นอมตะ ยิ่งลูกศึกษาล่าเรียนมากเพียงไร ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงมากขึ้นตามนั้นในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกต้องรักพ่อด้วยเช่นกันเพราะท่านคือผู้ที่น่ารักที่สุด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกทั้งหมดไม่สามารถมีความรักระดับเดียวกันได้ บ้างจดจำท่านและบ้างก็ไม่จดจำท่านเลย บ้างมีความซาบซึ้งด้วยการอธิบายแก่ผู้อื่น นี่คือสิ่งล่อใจที่ใหญ่โต ลูกสามารถบอกใครก็ตามว่านี่คือมหาวิทยาลัย นี่คือการศึกษาทงจิต รูปภาพเช่นนั้นไม่ได้แสดงในโรงเรียนอื่นใด แต่ละวันรูปภาพมากขึ้นจะเฝ้าแต่ปรากฏขึ้นเพื่อให้ผู้คนจะสามารถเข้าใจทุกสิ่งเพียงด้วยการมองดูภาพเหล่านั้น ภาพบนไดโนเสาร์ดีมาก แต่ใครก็ตามที่ไม่ได้เป็นของสกุลเทพก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด ผู้ที่เป็นของสกุลนี้ก็จะถูกยิงด้วยลูกธนู ผู้ที่เป็นใบไม้ของศาสนาเทพของเราจะมาก ลูกจะรู้สึกว้าวพวกเขาจับฟังด้วยความสนใจมาก บ้างจะเพียงแค่มาและจากไป แต่ละวันบาบ่าอธิบายสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกๆ ลูกต้องมีความสนใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ ผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้นั้นบนบัลลังก์หัวใจ และนั่งบนบัลลังก์นั้นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้สัมผัสของทุกสิ่ง ลูกจะอยู่ในความสุขนั้น จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทมมากมายในโลก จะมีแม่กระแทกแม่ น้ำเลือดไหลนอง ผู้กล้าหาญที่ทำงานรับใช้จะไม่มีวันอดตาย อย่างไรก็ตามลูกต้องอยู่ที่นี้ในความเรียบง่าย ลูกจะได้รับความสุขที่นั่น กุมาริ ลูกทำให้อยู่ในความเรียบง่าย และแล้วเมื่อเธอไปยังบ้านของฝ่ายสามี เธอสามารถสวมใส่สิ่งใดก็ตามที่เธอต้องการ ลูกด้วยเช่นกันกำลังจะไปยังบ้านของสามีของลูก และดังนั้น ให้มีความสุขซาบซึ้งนั้น! นั่นคือดินแดนแห่งความสุข อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประกาศ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงด้วยความจริงใจอย่างมาก ทำตามการกำหนดของพ่อและกลับมาบริสุทธิ์

2. ทำงานรับใช้ที่ทำให้ผู้อื่นมากมายเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก ด้วยการให้สาส์นของพ่อแก่พวกเขา ลูกต้องมีชีวิตที่นี้ในความเรียบง่าย เพื่อที่จะสามารถเฝ้าดูจากสุดท้ายของเสียงร้องของความทุกข์ระทม ลูกต้องกลายเป็นมหาวีร (นักรบที่กล้าหาญ)

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่แท้จริง และมีประสบการณ์ของสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตด้วยการจบสิ้นกรงขังใดๆ ของบ่วงพันธะ

บ่วงพันธะใดๆ ของร่างกายหรือความสัมพันธ์คือกรงขัง เมื่อลูกต้องเติมเต็มหน้าที่ในครอบครัวของลูกแต่เพียงในนาม ไม่ใช่ด้วยความผูกพันยึดมั่น แล้วลูกก็จะกล่าวได้ว่าเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ผู้ที่เคลื่อนไปอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์นั้นเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ หากมีสำนึกใด ๆ ของ “ของฉัน” นั่นก็เหมือน

การอยู่ในกรง จากการเป็นเหมือนนกแก้วในกรง เวลาที่ลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้า ดังนั้น อย่าได้มีบ่วงพันธะใดๆแม้หน้อยนิดที่สุด ไม่แม้กระทั่งบ่วงพันธะในจิตใจของลูก “ฉันจะสามารถทำอะไรได้ล่ะ? ฉันจะทำได้อย่างไร? ฉันต้องการทำ แต่มันไม่เกิดขึ้น” สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือบ่วงพันธะของจิตใจของลูก เมื่อลูกได้ตายขณะมีชีวิต บ่วงพันธะทั้งหมดของลูกก็จบสิ้นลง และลูกควรที่จะเพียงแต่มีประสบการณ์ของการหลุดพ้นในชีวิตต่อไป

คติพจน์: เมื่อลูกประหยัความคิดของลูก เวลาและคำพูดของลูกก็จะประหยัดไปด้วยโดยอัตโนมัติ

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้ให้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบูรณ์และอยู่เหนือบ่วงกรรม

การอยู่เหนือบ่วงกรรม หมายถึงการละวางและแม้กระทั่งไม่ถูกแตะสัมผัสจากบ่วงพันธะของกรรมใดๆเลย จงเพิ่มประสบการณ์ของลูกในสิ่งนี้ ไม่มีการกระทำใดๆควรแตะสัมผัสลูกได้ ดังนั้นอย่าปล่อยให้ตนเองถูกแตะต้องแม้กระทั่งจากผลลัพธ์ของงานใดๆ ที่ลูกทำ เฝ้าแต่มีประสบการณ์ของการละวางที่สมบูรณ์ เป็นราวกับว่าบางคนอื่นดลใจให้ลูกทำสิ่งนั้น และลูกก็เพียงแต่ทำ มีประสบการณ์ของการละวางแม้กระทั่งเมื่อลูกเป็นเครื่องมือสำหรับบางสิ่ง ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น ใส่จุดฟูลสต็อปต่อสิ่งนั้นและกลับมาละวาง